

وتهی دوو ههم

بسم الله الرحمن الرحيم

(الذین یؤمنون بالغیب) البقرة: ۳

ئه گهر ده تهوئیت بزانیته "ئیمان" چ بهختیاری و نیعمه تیکی گه ورهیه و، چ له زهته و حه سانه و هیه کی به نرخ به مروؤ ده به خشیته، ئه واه گوی بو ئهم کورته چیرۆ که رابگره:

رؤژیکیان دوو پیاو پیکه وه چوونه گه شتیك به مه بهستی رابواردن و بازرگانی، یه کیکیان = که تابلایی خو په رست و به دبخت بوو = پرووی کرده لایهك و، ئه وی تریان = که خوا په رست و به خته وهر بوو = پرووی کرده لایه کی تر.. بهم جوړه، هه ریه که یان ریی خو ی گرت بهر.

خو په رسته که یان، له بهر ئه وه ی له خو بایی و رهش بین بوو و ته نها بیریشی له بهر ژه وه ندیی خو ی ده کرده وه، دوو چاری ولاتیکی زور خراپ بوو. پرووی ده کرده ههر گو شه و قوژ بنیك، مروقی بیچاره و بی دهسته لاتی ده بیینی که هاواریان ده کرد و له ده ست که سانی دل ره ق و بی به زهیی ده یان نالاند.. ده رۆشته ههر جیگایهك خه م و په ژاره ی بهر چاو ده که وت، به راده یهك ئه و ولاته له پیش چاوی دا شیوه ی ماته مینگایه کی گشتیی وهر گرتبوو! جا بو ئه وه ی ئهم مهینه تی یه ی خو ی که م بکاته وه و له بیر ی خو ی به ریته وه، هیچ چاره یه کی نه دوزی یه وه جگه له خو مه ست کردن. چونکه واه گومانی ده برد که هه موو دانیشتووانی ئهم ولاته یان دوز منایه تی ده که ن و رقیان لییه تی، یا خود نامۆ و بیانین بهم، ئه وه ش که زیاتر ئهم گومانه ی به هیژ ده کرد ئه وه بوو که به ههر لایهك دا ده پروانی و سهیری ده ورو بهری خو ی ده کرد، چه ندین تهرمی سامنا کی ده هاته پیش چاو، هه روهك گویی له دهنگی ناله و شیوه نی نائومیدی هه تیوان ده بوو. بهم جوړه، ئهم شتانه بوون به مایه ی ئه وه ی که ویزدانی ئهم مروقه له ئازاردا بتلیته وه.

به لام ئه وی تریان، له بهر ئه وه ی خوا په رست و عه ودالی حه ق و راستی و خاوه نی ره وشتی بهرز و په سه ند بوو، توو شی ولاتیکی خوش و دل رفین بوو. ههر که گه یشته ئه وی سهیری کرد واهه ننگ و شادی ساز کراوه و، له هه موو

لايه كه وه شادمانى يه و له هەر گۆشه يه كدا خوښى يه و له هەر جىگايه كدا
مىحراىى ذىكره، به ئەندازه يه كى ئەوتۆ دلى بهم ديمه نانه گه شايه وه كه هه موو
دانىشتووانى ولاتى به دۆست و هاوړپى دلسۆز و خزمى خوښه ويست دهاته
پيش چاو. پاشان دهيبينى كه سهرانسهرى ولات له ئاههنگى پشوودان دا شو كر و
سوپاس و شادمانى و بهخته وه رىي خوڻيان راده گهياند و، گوڤى له ئاههنگى تىپى
مۆسيقا بوو كه به ئاوازي پر له جۆش و حماسه ته وه خه لكى ده خرۆشانده و
هه لى ده نان كه به ته كبر و ته هليله وه به ره و جيهاد و خزمهت گوزارى برۆن.

له كاتى كدا كه به دبه خته كه يان به په ژاره ي خوڻى و ئازارى خه لكى يه وه
ده تلایه وه، كه چى ئەم به خته وه ره، به شادمانىي خه لكى دلخۆش و شادمان بوو.
سهره پراى ئەمهش بازار گاني يه كى به پيت و به ره كه تى كرد و شو كرانه ي خواى
ميه ره بانيشى به جى هينا.

له گه رانه وه يدا تووشى هاوړپكه ي بوو، هه والى لى پرسى. كه له وه لامي
هاوړپكه يه وه هه موو شتىكى بو دهر كه وت، رووى تى كرد و پىوت:

"برام! تۆ ده لىيت چى؟ ئايا شىت بوويت و ژيريت له ده ست داوه؟! ته نها
ئه نجامى رهنگدانه وه ي رهش بينىي ده روونته كه له رواله تت دا به رجه سته بووه و،
هه موو خه نده يه ك به شيوه ن ديته بهر چاوت و، هه ر پشوودان و مۆله تىكيش به
تالان و برين ده زانيت! وه ره وه سهر هۆشى خۆت و دلت له هه موو ژهنگىك پاك
بكه ره وه، تاكو ئەم په رده تاريكه ي سهر چاوانت لابيچىت و به روونى راستى
بينيت. ئەوهش بزانه كه پادشا و خاوه نى ئەم ولاته له وه پهرى پله ي دادپهروه رى و
به خشنده يى و توانا و پهروه ردگارى و به زه يى دايه.. جا ولاتىك بهم چه شنه له
به رزى و په ره سه نندن دا بىت = كه شوينه وارى ئەمانهش به ئاشكرا

ده بينرین = هه ر گيز به و جوړه نايىت كه بير و خه يالى تۆ لىي تىگه يشتووه!"

براده ره كه شى كه ئەمانه ي لى بىست و هۆش و بيرى خوڻى خسته كار و هاته وه
سهر خوڻى، به په شيمانى يه وه وتى:

به لئی راسته، من به هوی هه لاس و که وتم له گه ل هه ندیک له خراپه کاران دا و
سه و سه و دام له گه ل مه ی دا تیگ چوو بووم. خوا پاداشتت بداته وه و لیّت رازی
بیّت، له باریکی په ریشان دا بووم رزگارت کردم.

* * *

ئه ی نه فسه که م!

باش بزانه که پیاوی یه که م: مروّقی "کافر" یا خود "فاسق" ی له خوا بی ئاگایه.
ئه م دنیا یه له روانگه ی بینینی ئه ودا ماته مینگایه کی گشتی یه و، سه رجه می
زینده وهرانش وه کو هه تیو وان و، هه میشه له ده ست جودایی و لیگ دابران له
نالّه و گریان دان..

له م روانگه یه وه ئاده میزاد و گشت زینده وهران بی خواهن دینه بهرچاو و، به
نینۆ کی ئه جهل شپرزه و له ت له ت ده کرین و، چیا و ده ریا و بوونه وهره
مه زنه کانی تریش وه ک ته رمی ترسناکی بی گیان و هه ست ده رده که ون.
ئه م جوړه کوفر و گو مپرای یانه ی که مروّقه ده تویننه وه، چه ندین په ژاره و
سه رسامی یان لی پیدا ده بیّت و، ئازاریکی تالی مه عنه ویش ده ر خواردی
خواه نه که یان ده دن.

پیاوی دوو هه میش: "مروّقی باوه ردار" ه، که به دیهینه ر و خوای خو ی ده ناسیّت
و باوه ری پی یه تی. ئیتر "دنیا" له روانینی ئه ودا بریتی یه له: ذیکر گایه کی خوایی
و، گوړه پانی مه شق و فیّر کردن بو مروّقه و زینده وهران و، کوړی تا قی کردنه وه ی
"جیننی" و "ئاده میزاد" ه..

مردنی مروّقه و زینده وهران له و گوشه نیگایه وه بریتی یه له: پشو ودانی پاش
ته و او کردنی ئه ر کی ژیان. باوه رداران شادمانن به مائئاوایی کردنیان له م دنیا
فانی یه، بو ئه وه ی به ره و جیهانیکی تری و ا بگو یزرینه وه که پر بیّت له ئارامی و
هیمنی و، ده رفه ت و ماو هس فراوان و ئاماده بیّت بو به ره ی داهاتوو که ئه ر کی
خویان و هر بگرن و ئه وانش هه ولی خو یانی تیّدا بده ن..

لهم پروانگه يه وه هاتنه دنيای ئاده ميزاد و زينده وه ران بریتی يه له: ره وانه کردنيان
بو سهر بازی و چهك وه رگرتن و خزمهت گوزاری، چونكه زينده وه ران سهر بازی
شادمان و دلخوشن و، فرمانبهري رېك و پېك و شوكرانه بژيړی خواوهندن..
ئو دهنگ و زايه لانهش كه له هه موو گوشه و كه نارېكي دنياو دینه گوی،
يان ذېكر و ته سبيحي وهر گرتنی ئهرك و فرمانن، يا شوكر و ستایشی
ته و او كردنی ئو ئهرك و فرماناننه كه پييان سپړ راون، يا خود ئاوازيكه له شوق
و پهروشی كار كردن دا بهرز ده بېته وه.

كه واته بوونه وه ران، له پروانگه ي بينینی ئه م مروقه باوه رداره وه، بریتين له:
خزمهت گوزاری دلده ره وه و، فرمانبهري برادر و، پهراو و په رتوو کی شیرين و
خوشی خواونه دلسوز و به به زه يی يه كه يان.

بهم جوړه، زور له م چه شنه راستی يه بهرز و شیرين و به تام و چيژانه له
“ئيمان” دا دهرده كه ون و دهرده وشينه وه.

كه واته له راستی دا “ئيمان” تووی مه عنه ويی: “تووبای به هه شت” له گه
خوی دا هه لده گريت و، كوفريش تووی مه عنه ويی: “زه قوومی دوزه خ” له
خوی دا ده شارېته وه.

كه واته، ئاسایش و سهر فرازی ته نها له ئيسلام و ئيمان دايه. له بهر ئه وه، پيوسته
هه ميشه پر به دهم بليين:

(الحمد لله على دين الإسلام وكمال الإيمان).